

لحام اعين الحاج على الراعي الكرام

زيب مصطر بكفا يا حسين يا حسين
بادو حشم تر بكفا

آه از آن ساعه كه زيب بادل زار خوي
ديد اندر قتلگه افتاده بروي زمين
بيراز بگو قسم آن سبط بيغم حسين
گفتا اندم =

ديده بر لبم يا خا خا خسرو دي
راسي بي معر بكفا يا حسين يا حسين
بادو حشم تر بكفا

هله هله اشكون طلع طلعت امي الحميم زيب
هله هله اشكون صاحت بالمعاريه او عده شيد
هله هله اشكون شوف شافت الجسم المتر با
اجه يمه اتوف جيه

اولو الله شكنه او حيد تر باليه
باني اطهر بكفا يا حسين يا حسين
بادو حشم تر بكفا

يا خا بر خير و بگر خواهر ترا و فا
ايه راسترا بريدند قوم اعدا از قفا
جسم ياك يا يمال اسير باشد از جفا
خير بگدم

بهر حد م يبي كه المصطفي
دختر حيد بكفا يا حسين يا حسين
بادو حشم تر بكفا

طختك هدمت حيلي او بجل جسي
وين ابو فاضل حفيدي كهل عقد الو
سهم عيه كطو قلبي وانه ما بين المله

هرت بسمي او طراني دهري
اوراج خدري وانه حيت امد لام
ايه انور بكفا يا حسين يا حسين
بادو حشم تر بكفا

خير كه از هر ما بياره گانت چاره ني
ايه برخاك بيان بلا افتاده ني
اين شما را بدست كي بر در داده ني
گشم زكيني بانم قرايني
ايدم جيني حشم از مابسته ني
زار غم برو بكفا يا حسين يا حسين
بادو حشم تر بكفا

گو م بين اعي او شاهد لحد دلالي
ريت و افندي اطيه اولاكفت فوق الز
جستك ليوف ايه يا عبيد اموزر
رخت جني او خا ب صني

او زانو دي او نار قلبي اموزر
عصمت داور بكفا يا حسين يا حسين
بادو حشم تر بكفا

گر روم از كر بلا جلد بخاري درو
با گروه بر جفا و قوم قوم بر فني
گر صراحت را بگيرد دختر زاره زمي
مكلو م

از عدو هم
حال روم گو نيكه با صد محي
نزد آنرور بكفا يا حسين يا حسين
بادو حشم تر بكفا

غضب عنك لومئیه یا عظیم
ما رنگی اشلون بیسم و الحیات امعهده
واخوانی الی کفولونی اعلی الویله احمد
ریک سالم

للعوالم
منظر الموم کنده
یا دوحیم ترکتنا
یا دوحیم ترکتنا
یا دوحیم ترکتنا

گر روع اندر ساری محلی کوم برید
گر مرا بید باین حاله ز بعدة تا اید
گو چارم یا شحاتهای آن قوم
در بیان در مقامات

در امانت شرفاتی ای و حید
تا دم آخر ترکتنا یا عظیم
یا دوحیم ترکتنا